

lingens forretningsordens regel 27 stillede krav om at være udstedt af stats- eller regeringschefen eller af udenrigsministeren. Generalsekretæren oplyste endvidere, at Maldiverne, for hvilket der ikke fremkom fuldmagter, ikke deltog i samlingen.

Under hensyn til samlingens umiddelbart forestående afslutning og til, at de pågældende delegationer havde forsikret, at korrekt udstedte fuldmagter snarest muligt ville fremkomme, besluttede udvalget på formandens forslag som en ekstraordinær foranstaltning og i afventen af modtagelsen af de korrekte fuldmagter i stedet for disse at acceptere de foreløbigt modtagne meddelelser.

Somalia foreslog støttet af Liberia, Mongoliet og Sovjetunionen, at den sydafrikaniske delegations fuldmagter blev udskilt i en selvstændig beretning for at give generalforsamlingen mulighed for at underkaste denne en særskilt behandling.

Australien, Columbia, Frankrig, Irland og USA understregede alle, at udvalget ikke havde til opgave at beskæftige sig med politiske spørgsmål, men alene skulle tage stilling til, om de forelagte fuldmagter var udstedt i overensstemmelse med de i forretningsordenens regel 27 indeholdte forskrifter.

Formanden satte herefter Somalias forslag til afstemning, hvor det blev forkastet med 4 stemmer for (Liberia, Mongoliet, Somalia og Sovjetunionen) og 5 stemmer imod (Australien, Columbia, Frankrig, Irland og USA).

Udvalget godkendte herefter samtlige forelagte fuldmagter med 5 stemmer for, ingen imod, medens 4 (Liberia, Mongoliet, Somalia og Sovjetunionen) afstod.

Endelig godkendte udvalget med 5 stemmer for (Australien, Columbia, Frankrig, Irland og USA), 2 stemmer imod (Liberia og Somalia), medens 2 lande (Mongoliet og Sovjetunionen) afstod et af formanden fremlagt udkast til resolutionsforslag, hvorefter generalforsamlingen godkender fuldmagtsudvalgets første beretning.

III. Plenarforsamlingens behandling af udvalgets beretning.

Plenarforsamlingen behandlede på to møder den 18. og 20. december 1971 fuld-

magtsudvalgets beretning indeholdende følgende resolutionsforslag: „Generalforsamlingen godkender fuldmagtsudvalgets beretning.“

Somalia fremsatte forslag om som på 25. samling at tilføje følgende til ovennævnte resolutionsforslag: „undtagen med hensyn til fuldmagterne for Sydafrikas repræsentanter.“ Albanien, Cameroun, Cuba, Guinea, Liberia, Mali, Nigeria, Pakistan, Sovjetunionen, Syrien og Ægypten støttede alle Somalias ændringsforslag.

Australien, Holland, Storbritannien og USA erklærede at ville stemme imod ændringsforslaget. De henviste alle til, at fuldmagtsudvalgets beretning havde godtgjort, at fuldmagterne, inklusive Sydafrikas, var udstedt i overensstemmelse med forretningsordenen, hvorfor plenarforsamlingen ikke havde noget juridisk grundlag for at nægte sin godkendelse.

Der fremsattes desuden de sædvanlige forbehold overfor Israels og Cambodias fuldmagter. Albanien, Cuba, Kina, Pakistan, Rumænien og Syrien tog forbehold overfor Cambodias fuldmagter, medens alene Syrien tog direkte forbehold overfor Israels fuldmagter.

Somalias ændringsforslag blev vedtaget med 60 stemmer for, 36 imod, medens 22 lande afstod. Danmark stemte imod sammen med de øvrige vestlige lande og de latinamerikanske lande.

Hele resolutionen som ændret blev herefter vedtaget med 103 stemmer for (herunder de nordiske lande), 1 (Sydafrika) imod, medens 16 lande (bl. a. Australien, Grækenland, Irland, Portugal og Storbritannien) afstod. (Res. 2862. (XXVI)).

IV. De juridiske virkninger af plenarforsamlingens beslutning.

De juridiske virkninger af plenarforsamlingens beslutning blev ikke berørt under behandlingen af fuldmagtsudvalgets beretning.

Da Sydafrika imidlertid fik ordet under et efterfølgende dagsordenspunkt i det samme plenarmøde, protesterede Guinea og Ægypten under henvisning til, at plenarforsamlingen netop havde nægtet at godkende Sydafrikas fuldmagter.

Præsidenten oplæste herefter det af gene-